

2. W razie prowadzenia przez zakład górniczy robót objętych planem ruchu na terenie właściwości miejscowej więcej niż jednego okręgowego urzędu górniczego, plan ruchu (dodatek do planu ruchu) zatwierdzają zainteresowane okręgowe urzędy górnicze w zakresie robót zlokalizowanych na terenie ich właściwości.

3. W wypadkach określonych w ust. 2 Prezes Wyższego Urzędu Górniczego wyznacza okręgowy urząd górniczy koordynujący zatwierdzenie planu ruchu (dodatku do planu ruchu).

4. Okręgowy urząd górniczy wyznaczony w trybie ust. 3, po zatwierdzeniu planu ruchu (dodatku do planu ruchu) przesyła część podstawową tego planu (dodatek do tej części) wszystkim zainteresowanym okręgowym urządami górniczym.

§ 17. Decyzję w sprawie zatwierdzenia planu ruchu (dodatku do planu ruchu) okręgowy urząd górniczy doręcza dyrektorowi (kierownikowi) przedsiębiorstwa przedstawiającego plan ruchu (dodatek do planu ruchu), oraz dyrektorowi (kierownikowi) jednostki nadrzędnej nad tym przedsiębiorstwem wraz z egzemplarzem planu ruchu (dodatku do planu ruchu).

§ 18. 1. Zatwierdzone przez okręgowy urząd górniczy zmiany lub uzupełnienia części podstawowej planu ruchu (dodatki do planu ruchu), powinny być włączone do tej części planu ruchu, z równoczesną wymianą zmienionego rozdziału lub załącznika i z odnotowaniem powyższego na karcie tytułowej rozdziału lub załącznika.

2. Rozdziały lub załączniki części podstawowej planu ruchu, które zostały wymienione w sposób określony w ust. 1, powinny być ponumerowane i odpowiednio ewidencjonowane oraz przechowywane w przedsiębiorstwie górniczym przez cały czas trwania ruchu zakładu górniczego.

§ 19. W uzasadnionych wypadkach, a w szczególności dotyczących zagrożeń, okręgowy urząd górniczy może w trakcie dokonywania czynności związanych z zatwierdzeniem planu ruchu (dodatku do planu ruchu) nakazać powołanie biegłych na koszt przedsiębiorstwa przedstawiającego do zatwierdzenia plan ruchu (dodatek do planu ruchu), w celu uzyskania odpowiedniej opinii.

Rozdział 3.

Przepisy końcowe.

§ 20. Tracą moc dotychczasowe przepisy w sprawach uregulowanych niniejszym zarządzeniem, a w szczególności zarządzeniem Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 5 października 1957 r. w sprawie zasad sporządzania przez przedsiębiorstwa górnicze planów bezpiecznego prowadzenia robót górniczych i prawidłowej gospodarki złożem oraz trybów ich zatwierdzania (Monitor Polski Nr 85, poz. 515).

§ 21. Przepisy zarządzenia mają zastosowanie do planów ruchu (dodatki do planu ruchu) sporządzanych na rok 1968 i lata następne.

§ 22. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Wyższego Urzędu Górniczego. *E. Grabowski*

262

OBWIESZCZENIE MINISTRA OŚWIATY I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 5 września 1967 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 108 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie zasad współpracy pomiędzy szkołami wyższymi i wyższymi szkołami zawodowymi a jednostkami organizacyjnymi gospodarki uspołecznionej.

1. Na podstawie § 2 uchwały nr 153 Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1967 r. zmieniającej uchwałę w sprawie zasad współpracy pomiędzy szkołami wyższymi a jednostkami organizacyjnymi gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 41, poz. 194) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 108 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie zasad współpracy pomiędzy szkołami wyższymi i wyższymi szkołami zawodowymi a jednostkami organizacyjnymi gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1963 r. Nr 32, poz. 163 i z 1967 r. Nr 41, poz. 194) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem kolejnej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nie obejmuje przepisów:

1) § 24 uchwały nr 108 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie zasad współpracy pomiędzy szkołami wyższymi a jednostkami organizacyjnymi gospodarki

uspołecznionej (Monitor Polski Nr 32, poz. 163) w brzmieniu:

„§ 24. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 maja 1963 r.”,
2) § 3 i 4 uchwały nr 153 Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1967 r. zmieniającej uchwałę w sprawie zasad współpracy pomiędzy szkołami wyższymi a jednostkami organizacyjnymi gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 41, poz. 194) w brzmieniu:

„§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Plac, Ministrowi Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, Ministrowi Finansów oraz wszystkim ministrom i prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego: *H. Jabłoński*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 września 1967 r. (poz. 262).

UCHWAŁA Nr 103 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 marca 1963 r.

w sprawie zasad współpracy pomiędzy szkołami wyższymi i wyższymi szkołami zawodowymi a jednostkami organizacyjnymi gospodarki uspołecznionej.

W celu:

- rozszerzenia i lepszego wykorzystania istniejącej bazy naukowo-badawczej szkół wyższych oraz pomocy pracowników naukowo-dydaktycznych w rozwiązywaniu rosnących zadań gospodarki uspołecznionej,
- ściślejszego powiązania tematyki prac naukowo-badawczych prowadzonych w szkołach wyższych i programów kształcenia studentów z aktualnymi i perspektywicznymi zadaniami rozwoju gospodarki i kultury, a także dla pełniejszego zastosowania w praktyce wyników tych prac,
- zapewnienia szkołom wyższym pomocy w wykonywaniu ich zadań naukowych, dydaktycznych i wychowawczych ze strony jednostek organizacyjnych gospodarki uspołecznionej,
- wzmocnienia koordynacji prac naukowo-badawczych podejmowanych na potrzeby gospodarki uspołecznionej i kompleksowego kojarzenia prac powiązanych tematycznie, wymagających współdziałania wielu placówek naukowo-badawczych podporządkowanych różnym resortom,
- zwiększenia efektywności badań naukowych przez selekcję tematów i koncentrację środków materialnych oraz wysiłku pracowników naukowo-dydaktycznych na badaniach szczególnie ważnych dla kraju,
- wykorzystania możliwości współpracy naukowo-technicznej z zagranicą i sprawnej adaptacji osiągnięć zagranicznych,
- przyspieszenia wprowadzania w życie osiągnięć pracowników naukowo-dydaktycznych w zakresie badań podstawowych i stosowanych oraz adaptacji doświadczeń zagranicznych

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Szkoły wyższe i jednostki organizacyjne gospodarki uspołecznionej podejmują i rozwijać będą współpracę, zmierzającą do rozwiązywania aktualnych zagadnień praktyki, teorii i dydaktyki, ważnych dla gospodarki narodowej, nauki i poszczególnych dziedzin życia społecznego i kulturalnego na zasadach uregulowanych w uchwale.

2. Sprawy związane z podejmowaniem współpracy, o której mowa w ust. 1, koordynuje Komitet Nauki i Techniki, do którego zadań w tym zakresie należy w szczególności:

- 1) programowanie i koordynowanie prac szczególnie ważnych dla rozwoju gospodarczego kraju, wymagających kompleksowej współpracy wielu szkół wyższych i jednostek organizacyjnych gospodarki uspołecznionej i innych placówek naukowo-badawczych, projektowych, konstrukcyjnych, technologicznych itd.,

- 2) programowanie i koordynowanie zagadnień opracowywanych w ramach międzynarodowej kooperacji naukowej — przy współdziałaniu z Komitetem Współpracy Gospodarczej z Zagranicą,
- 3) inicjowanie różnych form współpracy pomiędzy szkołami wyższymi a jednostkami organizacyjnymi gospodarki uspołecznionej.

3. Komitet Nauki i Techniki współdziała w zakresie realizacji zadań wymienionych w ust. 2 z właściwymi ministrami nadzorującymi szkoły wyższe oraz zainteresowanymi jednostkami organizacyjnymi gospodarki uspołecznionej i z prezydiami właściwych wojewódzkich rad narodowych.

§ 2. 1. Uchwała dotyczy szkół wyższych nadzorowanych przez Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego i innych ministrów oraz współpracujących z tymi szkołami jednostek organizacyjnych gospodarki uspołecznionej.

2. Za jednostki organizacyjne gospodarki uspołecznionej, w rozumieniu uchwały, uważa się wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa państwowe, jednostki spółdzielcze, zjednoczenia (inne jednostki nadrzędne), centralne i terenowe jednostki organizacyjne administracji państwowej wszelkich szczebli, resortowe i branżowe instytuty naukowo-badawcze oraz inne nie wymienione instytucje państwowe, społeczne i spółdzielcze, które zainteresowane są w bezpośredniej współpracy ze szkołami wyższymi.

3. Zainteresowaną stroną, w rozumieniu uchwały, jest jedna z jednostek organizacyjnych wymienionych w ust. 1 lub 2, zainteresowana współpracą, o której mowa w § 1.

4. Ilekroć w uchwale jest mowa o właściwych ministrach, należy przez to rozumieć również kierowników centralnych urzędów.

II. Zasady współdziałania.

§ 3. 1. Współpraca pomiędzy zainteresowanymi stronami może mieć charakter jednorazowy, okresowy lub stały; współpraca ta może polegać na świadczeniu usług jednostronnych, dwustronnych lub wielostronnych albo na wzajemnym udzielaniu sobie przez zainteresowane strony pomocy.

2. Przedmiotem współpracy pomiędzy zainteresowanymi stronami może być (przykładowo):

A. w zakresie świadczeń obustronnych lub wielostronnych:

- a) uzgadnianie wieloletnich i rocznych programów, planów i tematów prac naukowo-badawczych i doświadczalnych, projektowych i konstrukcyjnych, podejmowanych przez placówki naukowo-badawcze lub doświadczone obu zainteresowanych stron,
- b) wymiana prac zakończonych i wzajemnych informacji o aktualnym stanie i zasadniczych kierunkach

rozwojowych poszczególnych gałęzi gospodarki i nauki, a w szczególności o wynikach zakończonych prac i możliwościach ich wykorzystania, oraz o efektach zastosowanych w praktyce rozwiązań,

- c) wzajemne udostępnianie dla celów informacyjnych, analitycznych, naukowych, badawczych lub doświadczalnych, posiadanych materiałów informacyjnych, czasopism i dokumentacji statystycznych i analitycznych oraz aparatury naukowo-technicznej, kontrolnej i pomiarowej itp.,
- d) wzajemne świadczenia w formie dostaw, wypożyczenia lub wymiany narzędzi, części zamiennych, artykułów technicznych do aparatury naukowo-technicznej i doświadczalnej, jej konserwacja i remont, wykonywanie doświadczeń, pomiarów, prób itp.,
- e) organizowanie zespołów problemowych lub projektowych w szkołach wyższych lub w jednostkach organizacyjnych gospodarki społecznej dla rozwiązywania określonych zagadnień wymagających fachowców z różnych dziedzin nauki i praktyki,
- f) udział pracowników naukowo-dydaktycznych w radach naukowych i techniczno-naukowych jednostek gospodarki społecznej, w pracach komisji rad narodowych, zwłaszcza wyższych szczebli, oraz w innych kolegialnych organach doradczo-opiniotwórczych,
- g) organizowanie w miarę potrzeby nowych, powoływanych w trybie obowiązujących przepisów, ośrodków doświadczalnych lub placówek naukowo-badawczych, w których mieliby prawo prowadzić prace naukowo-badawcze lub doświadczalne również pracownicy drugiej strony;

B. w zakresie świadczeń szkół wyższych na rzecz jednostek organizacyjnych gospodarki społecznej:

- a) wykonywanie prac naukowo-badawczych w ramach jednolitego dla szkoły wyższej i poszczególnych jej placówek planu, obejmującego prace:
  - 1) wynikające z narodowego planu gospodarczego oraz planów ministerstw i urzędów centralnych,
  - 2) naukowo-badawcze i naukowo-usługowe, wynikające z programów rozwoju jednostek organizacyjnych gospodarki społecznej, których jednostki te nie mogą same wykonywać lub których wykonanie jest uzależnione od współpracy szkoły wyższej,
  - 3) wynikające z zainteresowań naukowych poszczególnych katedr i instytutów, które mogą przynieść korzyści gospodarce narodowej;
- b) wykonywanie na rzecz jednostek organizacyjnych gospodarki społecznej doraźnych prac naukowo-badawczych, naukowo-usługowych o charakterze pilnym lub awaryjnym, które nie zostały przewidziane w planie, a w szczególności:
  - 1) prowadzenie przez pracowników szkół wyższych ekspertyz, badań i analiz technicznych, technologicznych, ekonomicznych, organizacyjnych, socjologicznych oraz z zakresu medycyny, dokonywanie prób praktycznego zastosowania odkryć i wynalazków itp. w określonych przedsiębiorstwach, zakładach lub środowiskach,
  - 2) opracowywanie dokumentacji mającej na celu zastrzeżenie w przedsiębiorstwach lub innych jed-

nostkach organizacyjnych wyników prac naukowo-badawczych,

- 3) produkcja urządzeń i wyrobów oraz wykonywanie usług o charakterze unikalnym lub innych prac stanowiących specjalność określonej katedry (zakładu) szkoły wyższej;
  - c) organizowanie lub współdziałanie w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych pracowników jednostek organizacyjnych gospodarki społecznej w zakresie przedmiotów stanowiących specjalność współdziałającej szkoły wyższej; doskonalenie kadr powinno polegać w szczególności na bieżącym informowaniu o nowościach postępu technicznego, ekonomicznego i organizacyjnego, na urządzaniu seminariów w odpowiednich katedrach, na wykonywaniu przez pracowników naukowo-dydaktycznych funkcji wykładowców na kursach organizowanych w zakładach, na udzielaniu pomocy fachowej i naukowej pracownikom pogłębiającym swą wiedzę w zakładach katedr, na organizowaniu w większych zakładach pracy punktów konsultacyjnych itp.,
  - d) wykonywanie przez odpowiednie katedry funkcji opieki lub nadzoru autorskiego nad określonymi tematami naukowo-badawczymi realizowanymi przez kilka jednostek organizacyjnych gospodarki społecznej; opieka może dotyczyć np. prób laboratoryjnych i technicznych związanych z wprowadzeniem do produkcji rozwiązań zaprojektowanych przez szkołę wyższą;
- C. w zakresie świadczeń jednostek organizacyjnych gospodarki społecznej na rzecz szkół wyższych:
- a) dopomaganie szkołom wyższym w wyposażeniu laboratoriów i warsztatów oraz w zestawianiu ekspozycji i pomocy dydaktyczno-naukowych, umożliwiających szybkie wykorzystanie osiągnięć i doświadczeń jednostek organizacyjnych gospodarki społecznej w pracach dydaktycznych szkół wyższych; pomoc ta może polegać w szczególności na nieodpłatnym przekazywaniu maszyn, urządzeń, materiałów i surowców znajdujących się w posiadaniu jednostki gospodarki społecznej, produkowanych w ramach serii prototypowych lub informacyjnych, jak i na zakupie ze środków jednostki gospodarki społecznej urządzeń potrzebnych szkole wyższej; decyzje w tych sprawach podejmuje dyrektor jednostki przekazującej za zgodą jednostki nadrzędnej;
  - b) zapewnienie przez jednostki organizacyjne gospodarki społecznej opieki nad przebiegiem praktyki i stażu studentów i pracowników naukowo-dydaktycznych, organizowanych na ich terenie; opieka ta powinna polegać na umożliwieniu studentom i pracownikom naukowo-dydaktycznym możliwie najlepszego zaznajomienia się w praktyce z przebiegiem procesów technologicznych i organizacyjnych pod kierunkiem odpowiednich specjalistów;
  - c) udostępnianie pracownikom naukowo-dydaktycznym i studentom szkół wyższych posiadanych przez jednostki organizacyjne gospodarki społecznej materiałów i informacji oraz stworzenie innych warunków umożliwiających im prowadzenie wszelkiego rodzaju badań naukowych, opracowywanie monografii i projektowanie rozwiązań aktualnych i perspektywicznych problemów z różnych dziedzin wiedzy i życia; badania naukowe w jednostkach organizacyjnych

gospodarki uspołecznionej mogą być prowadzone przez pracowników naukowo-dydaktycznych i studentów nie tylko na potrzeby techniki i ekonomii, lecz również w zakresie nauk humanistycznych, społecznych, kultury, sztuki itd.

3. Przedmiot, zakres i forma współpracy, o której mowa w ust. 2, powinny być dostosowane do potrzeb zainteresowanych stron oraz do warunków i możliwości jej realizacji; tryb realizacji współpracy powinien być uregulowany zgodnie z zasadami uchwały.

§ 4. 1. Jeżeli współpraca pomiędzy zainteresowanymi stronami ma mieć charakter stały, nie związany z realizacją określonych jednorazowych zadań, właściwe jednostki nadrzędne instytucji współdziałających lub same zainteresowane strony mogą ustanowić stały, oparty na umowie patronat sprawowany przez jedną z zainteresowanych stron nad drugą lub nad jej określoną komórką organizacyjną (grupą tematyczną lub zespołem pracowników i urzędzeń itp.).

2. Patronat katedry nad zainteresowaną jednostką organizacyjną gospodarki uspołecznionej może polegać w szczególności na stałym świadczeniu pomocy naukowo-badawczej i naukowo-technicznej przez katedrę na rzecz tej jednostki, na zasadzie zawartego dwustronnego porozumienia.

3. Patronat jednostki organizacyjnej gospodarki uspołecznionej nad zainteresowaną katedrą szkoły wyższej lub jej zakładem (grupą tematyczną, zespołem itp.) polega na świadczeniu pomocy przez tę jednostkę na rzecz katedry, na zasadzie zawartego dwustronnego porozumienia.

4. Utworzenie zespołów problemowych lub projektowych złożonych z pracowników zainteresowanych stron, o których mowa w § 3 ust. 2 część A lit. a), następuje w drodze porozumienia między kierownikami szkoły wyższej i jednostki organizacyjnej gospodarki uspołecznionej. Porozumienie to określać powinno cel utworzenia zespołu, zadania, skład zespołu, kierownictwo, środki przeznaczone na realizację zadania i okres, na jaki zespół jest powoływany. Zespół działa w ramach przepisów organizacyjnych i finansowych obowiązujących jednostkę, w której został powołany, z tym że ewentualne wynagrodzenie dodatkowe pracowników własnych zainteresowanych stron następuje według zasad i w ramach uprawnień przysługujących im w macierzystych placówkach.

§ 5. 1. Tematy ważniejszych i długoterminowych prac naukowo-badawczych przewidzianych do wykonania przez obie zainteresowane strony konsultowane są i uzgadniane w odpowiednich terminach przez kierowników zainteresowanych jednostek organizacyjnych gospodarki uspołecznionej z rektorami (kierownikami katedr) współpracujących szkół wyższych.

2. Tematy prac naukowo-badawczych, które mają być powierzone szkole wyższej przez jednostki organizacyjne gospodarki uspołecznionej (np. przedsiębiorstwa, zjednoczenia), koordynowane są przez właściwe zjednoczenia wiodące lub branżowe (albo jednostki równorzędne) oraz konsultowane z właściwym ministerstwem.

3. Do dnia 15 lipca każdego roku właściwe zjednoczenia wiodące (jednostki równorzędne) i inne zainteresowane jednostki organizacyjne gospodarki uspołecznionej przesyłają odpowiednim szkołom wyższym potwierdzenia uzgodnionych tematów prac naukowo-badawczych, których wykonanie zostanie podjęte w następnym roku w ramach planu badań naukowych szkoły.

4. Do planu prac naukowo-badawczych szkoły wyższej powinny być przyjęte tematy prac określone w § 3 ust. 2 część B lit. a) pkt 1 i 2, których wykonanie mieści się w ramach możliwości szkoły, oraz inne tematy wchodzące w zakres zainteresowań naukowych szkoły, powierzone do wykonania przez jednostkę organizacyjną gospodarki uspołecznionej, jeżeli jednostka ta zapewni środki finansowe, a w miarę potrzeby również i środki rzeczowe niezbędne do wykonania pracy.

5. Ministrowie nadzorujący szkoły wyższe mogą zmienić, w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki, termin określony w ust. 3 stosownie do harmonogramu prac ustalonego dla opracowania narodowego planu gospodarczego i planu badań naukowych szkół wyższych, określić szczegółowe zasady i tryb zgłaszania przez jednostki organizacyjne gospodarki uspołecznionej tematów prac do planu prac naukowo-badawczych szkoły oraz zasady i tryb sporządzania jednolitego planu prac naukowo-badawczych szkoły.

6. Ministrowie nadzorujący szkoły wyższe mogą w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki dokonywać selekcji tematów prac naukowych i ustalać pierwszeństwo wykonywania określonych prac naukowo-badawczych przez szkoły wyższe w ramach ich planu.

§ 6. 1. Wyniki prac naukowo-badawczych objętych planami badań naukowych szkół wyższych, dla których przewidziane zostały odpowiednie środki w budżecie szkoły, przekazywane są zainteresowanym jednostkom organizacyjnym gospodarki uspołecznionej nieodpłatnie.

2. Jeżeli w toku realizacji niektórych prac okaże się, że będą one wymagały dodatkowych środków rzeczowych, na które nie przyznano szkole wyższej środków budżetowych, rektor może uzgodnić z zainteresowaną jednostką organizacyjną gospodarki uspołecznionej bezpłatne dostarczenie albo wypożyczenie szkole przez tę jednostkę niezbędnych materiałów, półwyrobów, wyrobów, maszyn, urządzeń, aparatury, narzędzi itp.

3. Jeżeli w toku realizacji prac objętych planem naukowo-badawczym szkoły i wykonywanych ze środków budżetowych szkoły, jednostka organizacyjna gospodarki uspołecznionej uzna, że ze względu na przewidywane korzyści dla gospodarki narodowej uzasadniona jest ich intensyfikacja lub rozszerzenie, rektor może uzgodnić z tą jednostką organizacyjną dofinansowanie tych prac. Zakres dofinansowania ustalony zostaje w umowie zawartej pomiędzy jednostką organizacyjną gospodarki uspołecznionej a szkołą wyższą i może obejmować zarówno wydatki rzeczowe (materiały i urządzenia), jak i koszty robocizny oraz narzutów.

4. Prace naukowo-badawcze wykonywane przez szkoły wyższe, finansowane całkowicie lub dofinansowywane przez jednostki organizacyjne gospodarki uspołecznionej, objęte są planem rozwoju techniki lub innym odpowiednim planem jednostki organizacyjnej gospodarki uspołecznionej, która finansuje te prace. Zasady i sposób sporządzania tych planów oraz kontroli przebiegu ich wykonania regulują odrębne przepisy.

5. Środki rzeczowe wypożyczane lub przekazywane na rzecz szkół wyższych ewidencjonowane są przez jednostki organizacyjne gospodarki uspołecznionej na ogólnych zasadach.

§ 7. 1. Usługi świadczone w ramach współpracy szkół wyższych i jednostek organizacyjnych gospodarki uspołecz-

nionej przez którąkolwiek z zainteresowanych stron, nie pociągające za sobą dodatkowych kosztów i obciążeń (np. wymiana posiadanej dokumentacji lub informacji), wykonywane są nieodpłatnie lub za zwrotem kosztów reprodukcji przekazywanej dokumentacji.

2. Świadczenia objęte cennikami państwowymi oraz usługi, których cena uregulowana jest szczególnymi przepisami, realizowane są odpłatnie zgodnie z cennikami lub szczególnymi przepisami.

3. Drobne usługi, których ceny nie są uregulowane cennikami ani przepisami, o których mowa w ust. 2, wymagające odpowiedniego nakładu środków, świadczone są po cenie kosztu własnego, jeśli umowy zainteresowanych stron nie stanowią inaczej.

4. Zasady ust. 2 i 3 mają odpowiednie zastosowanie w razie konieczności nabycia przez szkołę wyższą niewielkich ilości niezbędnych, dla własnych prac naukowo-badawczych lub dydaktycznych surowców, półfabrykatów lub wyrobów centralnie rozdzielanych albo nie znajdujących się w obrocie rynkowym.

5. Jednostka organizacyjna gospodarki społecznej może zobowiązać się odpowiednim porozumieniem do nieodpłatnego świadczenia na rzecz szkoły wyższej stale z nią współpracującej usług wymienionych w ust. 2 i 3 oraz do nieodpłatnego dostarczania szkole niewielkich ilości surowców, półfabrykatów i wyrobów, o których mowa w ust. 4, z uwzględnieniem przepisu § 6 ust. 5.

6. Stale świadczone usługi szkoły wyższej na rzecz jednostki organizacyjnej gospodarki społecznej mogą być opłacane przez jednostkę w formie okresowego ryczałtu, na warunkach określonych umową zawartą pomiędzy zainteresowanymi stronami; umowę zatwierdzają ministrowie nadzorujący obie zainteresowane strony.

7. Planowe prace naukowo-badawcze i naukowo-usługowe całkowicie finansowane przez jednostki organizacyjne gospodarki społecznej oraz pozaplanowe prace naukowo-badawcze, naukowo-usługowe oraz usługowe wymienione w § 3 ust. 2 część B lit. b), zwane dalej łącznie „pracami zleconymi”, świadczone są przez szkoły wyższe na rzecz zainteresowanych jednostek organizacyjnych gospodarki społecznej według zasad uregulowanych przepisami rozdziału III uchwały. Zasady te stosuje się również do prac dofinansowanych przez jednostki organizacyjne gospodarki społecznej, o których mowa w § 6 ust. 3, w części prac objętych dofinansowaniem.

III. Przyjmowanie przez szkoły wyższe prac zleconych i zasady wykonywania tych prac.

§ 8. 1. Szkoły wyższe wykonują prace zlecone, o których mowa w § 7 ust. 7, odpłatnie na podstawie zawartych umów. Dla prac zleconych o charakterze kompleksowym i międzyresortowym Komitet Nauki i Techniki może wyznaczyć jednostkę organizacyjną gospodarki społecznej, która udzieli zlecenia i będzie finansowała wykonanie pracy w imieniu wszystkich innych zainteresowanych jednostek gospodarczych z zastrzeżeniem refundacji przez te jednostki kosztów.

2. Prace zlecone powierzone do wykonania szkołom wyższym przez przedsiębiorstwa i inne jednostki organizacyjne są ewidencjonowane przez właściwe zjednoczenia (jed-

nostki równorzędne), które badają je zwłaszcza pod kątem celowości i możliwości wykonania przez własne branżowe lub resortowe placówki naukowo-badawcze, usługowe i produkcyjne.

3. Prace zlecone mogą być przyjęte przez szkołę wyższą, jeśli ich wykonanie nie wpłynie hamująco na inne planowe zadania szkoły.

4. Zlecenia na wykonanie prac przyjmuje w imieniu szkoły wyższej rektor. Jeśli ilość prac zleconych szkole wyższej jest znaczna, rektor może powołać stały zespół do opiniowania celowości przyjęcia, koordynowania przydziału właściwej katedrze i kontroli rozliczeń prac oraz upoważnić określone osoby do przyjmowania, w trybie obowiązujących przepisów i na zasadach ustalonych w uchwale, pozytywnie zaopiniowanych przez zespół prac i do podpisywania w jego imieniu umów o ich wykonanie.

5. Przyjmowanie do wykonania przez szkołę wyższą prac następuje w formie umowy zawartej pomiędzy zainteresowaną jednostką organizacyjną gospodarki społecznej jako zleceniodawcą a zainteresowaną szkołą wyższą. Do umowy powinien być dołączony kosztorys uzgodniony między stronami oraz terminarz pracy.

6. Nadzór i kontrolę nad całością spraw związanych z przyjmowaniem, wykonywaniem i rozliczaniem prac zleconych sprawuje rektor lub w jego imieniu zespół, powołany w trybie ust. 4.

7. Ministrowie nadzorujący szkoły wyższe w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki ustalają zasady zawierania umów i dokonywania rozliczeń za prace zlecone wykonywane przez szkoły wyższe na rzecz jednostek organizacyjnych gospodarki społecznej.

§ 9. 1. Przy wykonywaniu prac zleconych szkole wyższej mogą być zatrudnieni:

- a) pracownicy etatowi szkoły wyższej,
- b) pracownicy angażowani dodatkowo przez szkołę na podstawie umów o pracę,
- c) pracownicy zleceniodawcy,
- d) inne osoby angażowane na zasadzie umowy zlecenia lub umowy o dzieło,
- e) w określonych przypadkach — studenci.

2. Pracownicy etatowi szkoły wyższej, wymienieni w ust. 1 lit. a), wynagradzani są za wykonywanie prac zleconych na podstawie indywidualnych umów o dzieło lub umów zlecenia, zawieranych w trybie obowiązujących przepisów przez rektora szkoły wyższej lub osobę przez niego upoważnioną.

3. Pracownicy angażowani dodatkowo przez szkołę wyższą na podstawie umów o pracę, wymienieni w ust. 1 lit. b), wynagradzani są:

- a) według zasad określonych przepisami lub normami przewidzianymi w umowach zbiorowych stosowanych w odpowiednich zawodach lub specjalnościach, jeśli zatrudnieni są w przedsiębiorstwach szkół wyższych działających według zasad rozrachunku gospodarczego (§ 20 ust. 1 i 2) lub w placówkach naukowo-badawczych szkół wyższych albo ich zakładach usługowych, konstrukcyjnych, remontowych itp., prowadzonych według zasad przewidzianych dla gospodarstw pomocniczych (§ 20 ust. 3),

b) na warunkach określonych dla odpowiedniej kategorii pracowników (naukowo-technicznych, administracyjnych, robotników i obsługi) zatrudnionych w szkołach wyższych, jeśli zaangażowani zostali do wykonywania prac w katedrach nie posiadających placówek prowadzonych według zasad przewidzianych dla gospodarstw pomocniczych.

4. Pracownicy zleciodawcy wymienieni w ust. 1 lit. c) są bądź delegowani przez zamawiającego, bądź zatrudnieni przez niego w formie godzin nadliczbowych albo zleceń lub umów o dzieło. Warunki pracy tych pracowników uzgadnia zleciodawca ze szkołą wyższą.

5. Zlecenie części pracy pracownikom nie będącym pracownikami szkoły ani zleciodawcy, wymienionym w ust. 1 lit. d), może odbywać się jedynie za zgodą jednostki organizacyjnej będącej ich głównym miejscem pracy na warunkach uzgodnionych z zainteresowanym pracownikiem. Umowę zawiera i wypłaca wynagrodzenie szkoła wyższa zlecająca pracę.

6. Ministrowie nadzorujący szkoły wyższe określą w porozumieniu z Komitetem Pracy i Płac i Ministerstwem Finansów szczegółowe warunki zatrudniania przy pracach zleconych pracowników nie zatrudnionych na stałe w szkołach wyższych, wymienionych w ust. 1 lit. b)—e).

§ 10. 1. Wynagrodzenie niżej wymienionych pracowników szkoły wyższej, należne za wykonywanie prac zleconych, wypłaca się na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło, stosownie do wielkości wkładu pracy z tego tytułu, określonego w godzinach pracy mnożonych przez następujące stawki godzinowe:

a) profesorowie zwyczajni	— 60 zł,
b) profesorowie nadzwyczajni	— 55 zł,
c) docenci etatowi	— 45 zł,
d) starsi wykładowcy, wykładowcy i adiunkci	— 40 zł,
e) starsi asystenci	— 30 zł,
f) asystenci	— 20 zł,
g) inni pracownicy etatowi szkoły wyższej	do 30 zł.

2. Umowa może również przewidywać dodatkowe wynagrodzenie za osiągnięcia większych efektów lub za skrócenie czasu wykonania pracy. Za prace polegające na wdrażaniu do działalności gospodarczej opracowań naukowo-badawczych umowa może przewidywać inne stawki wynagrodzenia od określonych w ust. 1, nie wyższe jednak niż o 30%.

3. Wynagrodzenie za prace zlecone wykonywane przez pracowników naukowo-dydaktycznych biorących udział w tych pracach na podstawie umowy o dzieło lub umowy zlecenia nie może przekroczyć 70% uposażenia zasadniczego pobieranego w szkole wyższej i podlega rozliczeniu w stosunku rocznym. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych potrzebą podjęcia przez szkołę dodatkowych prac ważnych dla gospodarki, a także w razie prowadzenia prac wdrożeniowych, przy których zastosowano podwyższone stawki wynagrodzenia, zgodnie z ust. 2, rektor szkoły wyższej może na wniosek kierownika jednostki nadrzędnej nad jednostką zlecającą wyrazić zgodę, aby wynagrodzenie tych pracowników przekroczyło 70%, nie więcej jednak niż do 100% uposażenia zasadniczego. Liczba tych pracowników nie może przekroczyć 20% ogólnej liczby pracowników nauko-

wo-dydaktycznych uczelni (szkolnictwa wyższego); w uzasadnionych przypadkach Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego może zezwolić na przekroczenie ustalonego limitu.

4. Wynagrodzenie za prace zlecone, wykonywane w godzinach nadobowiązkowych przez etatowych pracowników inżynierskich, technicznych i równorzędnych na podstawie umowy o dzieło lub umowy zlecenia, nie może przekroczyć 50% zasadniczego ich wynagrodzenia, otrzymywanego z tytułu ich zatrudnienia w szkole wyższej lub jej placówce. Stawki wynagrodzeń ustala się na podstawie przepisów, według których pracownicy ci są wynagradzani, w wysokości 1/100 miesięcznego wynagrodzenia za każdą przepracowaną godzinę, z tym że najwyższa stawka nie może przekroczyć 30 zł za jedną godzinę pracy. Przekroczenie 50% wynagrodzenia, nie więcej jednak niż do 75% uposażenia zasadniczego pobieranego w szkole wyższej, może nastąpić, w przypadkach analogicznych jak w ust. 3, na podstawie decyzji rektora szkoły wyższej.

5. Wynagrodzenie pracowników etatowych szkoły wyższej, nie wymienionych w ust. 3 i 4, z tytułu wykonywania prac zleconych w godzinach nadobowiązkowych nie może przekroczyć 50% zasadniczego wynagrodzenia miesięcznego. Stawki wynagrodzeń tych pracowników ustala się na podstawie przepisów, według których pracownicy ci są wynagradzani w wysokości 1/175 miesięcznego wynagrodzenia za każdą przepracowaną godzinę, z tym że najwyższa stawka nie może przekroczyć 30 zł za jedną godzinę pracy.

6. Pracownicy naukowo-dydaktyczni, korzystający z zezwolenia na dodatkową pracę poza głównym miejscem zatrudnienia w wymiarze przekraczającym pół etatu, oraz pozostali pracownicy naukowo-dydaktyczni, korzystający z zezwolenia rektora na dodatkowe zatrudnienie, nie mogą otrzymywać dodatkowego wynagrodzenia z tytułu wykonywania prac zleconych w szkole wyższej. Pracownikom, którzy nie mogą otrzymywać dodatkowego wynagrodzenia z tytułu wykonywania prac zleconych w szkole wyższej, mogą być jednak przyznawane nagrody z rektorskiego funduszu nagród za udział w wykonywaniu tych prac zgodnie z § 14.

7. W wyjątkowych indywidualnych przypadkach minister nadzorujący szkołę wyższą może za zgodą Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac zastosować w odniesieniu do pracowników naukowo-dydaktycznych, inżynierskich, technicznych lub równorzędnych stawkę wynagrodzenia wyższą niż przewidziane w ust. 1 i 4, nie przekraczającą jednak dwukrotnej wysokości tych stawek.

§ 11. 1. Udział studentów przy wykonywaniu prac zleconych jest dopuszczalny za zgodą dziekana, gdy nie spowoduje to opóźnień w planowym przebiegu studiów.

2. Za efektywny wkład pracy student może otrzymać nagrodę w wysokości nie przekraczającej miesięcznie 600 zł.

3. Wysokość nagrody zależy od czasu poświęconego przez studenta na przeprowadzenie pracy i od jej wyników.

4. Jeśli według kalkulacji wykonanie pracy będzie wymagało przepracowania co najmniej 12 godzin tygodniowo — upoważnia to do przyznania studentowi maksymalnej kwoty nagrody przewidzianej w ust. 2.

5. Studenci mogą być zatrudnieni w okresie ferii letnich na zasadach określonych w § 9 ust. 3 lit. a), przy za-

chowaniu ogólnie obowiązujących przepisów prawa pracy. Ministrowie nadzorujący szkoły wyższe mogą w drodze odpowiednich przepisów ustalić zasady zaliczania tej pracy do praktyki, jaką student jest obowiązany odbyć w czasie trwania studiów.

§ 12. 1. Świadczenia jednostki organizacyjnej gospodarki uspołecznionej, zlecającej szkole wyższej prace zleczone, obejmują pokrycie kosztów zakupu potrzebnych materiałów i urządzeń, kosztów robocizny pracowników szkoły, studentów i pracowników dodatkowo angażowanych przez szkołę oraz narzut dla prac zleconych:

- a) planowych w wysokości określonej przez ministrów nadzorujących szkoły wyższe w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki,
- b) pozaplanowych w wysokości stanowiącej 150% w stosunku do robocizny bezpośredniej pracowników opłacanych przez szkołę.

2. Jednostka organizacyjna gospodarki uspołecznionej może zobowiązać się do nieodpłatnego dostarczenia szkole wyższej materiałów i urządzeń wymienionych w ust. 1 — zamiast części świadczenia przewidzianej na pokrycie kosztów ich zakupu.

3. Narzut w wysokości 150%, o którym mowa w ust. 1, powinien być obniżony w razie wykonywania przez szkołę wyższą prac zleconych pozaplanowych dla innych szkół wyższych, innych jednostek budżetowych oraz dla pozostałych jednostek organizacyjnych gospodarki uspołecznionej, gdy jednostka ta udziela szkole wyższej wydatnej pomocy stosownie do ustaleń § 3 ust. 2 część C. Wysokość tego narzutu ustala umowa zawarta pomiędzy zainteresowanymi stronami.

4. Koszt robocizny bezpośredniej, o którym mowa w ust. 1, ustala się sumując ilości godzin wszystkich pracowników uczestniczących w wykonaniu pracy zleczonej, pomnożone przez odpowiednie stawki wynagrodzenia za godzinę pracy lub uwzględniając całość umownego wynagrodzenia za pracę. Koszt robocizny studentów uczestniczących w wykonaniu pracy zleczonej, z wyjątkiem przypadków wymienionych w § 11 ust. 5, oblicza się według stawek przewidzianych w § 10 ust. 1 lit. f) dla asystentów.

5. Ministrowie nadzorujący szkoły wyższe mogą ustalić, że odpłatność za niektóre rodzaje prac zleconych może być obliczana zgodnie z obowiązującymi cennikami, określając w tych przypadkach zasady kalkulacji kosztów.

6. Przy pracach o charakterze nowatorskim, dla których brak jest kryteriów do kalkulacji wstępnej, dopuszcza się ustalanie kosztów na podstawie kalkulacji wynikowej.

§ 13. 1. Nadwyżkę z narzutu, o którym mowa w § 12 ust. 1, uzyskaną po pokryciu wszystkich kosztów, rektor szkoły przeznacza:

- a) co najmniej 70% na zakup, wykonanie lub poważniejszy remont aparatury i urządzeń dla szkoły wyższej,
- b) do 20% na rektorski fundusz nagród przeznaczony dla pracowników naukowo-dydaktycznych, inżynierskich, technicznych lub równorzędnych szkoły wyższej oraz dla studentów za osiągnięcia uzyskane przy wykonywaniu prac naukowo-badawczych planowych i pozaplanowych,

c) do 10% na cele socjalne i kulturalne szkoły wyższej.

2. Minister nadzorujący szkołę wyższą może w wyjątkowych, uzasadnionych przypadkach zwiększyć udział przeznaczony na cele socjalne i kulturalne szkoły wyższej do 30%.

3. W przypadkach ekonomicznie uzasadnionych rektor może wykorzystać część nadwyżki na okresowe zwiększenie środków obrotowych niezbędnych do zapewnienia ciągłości prac związanych z wykonywaniem prac zleconych. W razie nieposiadania przez szkołę wyższą środków obrotowych w dostatecznej wysokości lub zakumulowanej nadwyżki na te cele, dopuszcza się możliwość zaliczkowania prac przez zleceńodawcę.

4. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego oraz inni właściwi ministrowie opracują w porozumieniu z Komitetem Pracy i Płac regulamin funduszu nagród, o którym mowa w ust. 1 lit. b), określający zasady i tryb przyznawania nagród.

§ 14. 1. Z rektorskiego funduszu nagród, o którym mowa w § 13 ust. 1 lit. b), przyznawane są nagrody pracownikom szkół wyższych za konkretne wyniki określonych prac naukowo-badawczych objętych jednolitym planem prac szkół wyższych, wykonywanych zarówno na zasadach odpłatności, jak i nieodpłatnie, zgodnie z § 10 ust. 6, w których wykonaniu aktywnie uczestniczyli.

2. Przyznanie nagrody z rektorskiego funduszu nagród nie stanowi przeszkody do otrzymania przez pracownika nagród przewidzianych innymi szczególnymi przepisami.

§ 15. 1. Rektor szkoły wyższej organizuje ewidencję i kontrolę zapewniającą przestrzeganie zasad wynagradzania za pracę dodatkową ustaloną w §§ 9—11 i 14.

2. Senat i rady wydziałowe oraz organizacje społeczno-polityczne szkół wyższych analizują celowość i efektywność prowadzonych przez szkołę prac zleconych.

IV. Przepisy końcowe.

§ 16. 1. Jeśli wykonanie określonego zadania, realizowanego w ramach współpracy wymienionej w § 1, wymaga współdziałania kilku różnych szkół wyższych lub jednostek organizacyjnych gospodarki uspołecznionej, zainteresowane strony mogą wyznaczyć odpowiedniego koordynatora całości wykonywanych prac. W razie trudności uzgodnienia koordynatora dla określonego kompleksowego zagadnienia, jednostkę wiodącą tematu wyznacza Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki.

2. W razie istnienia kilku szkół wyższych lub wydziałów albo placówek naukowo-badawczych tej samej specjalności właściwy minister nadzorujący szkoły wyższe może wyznaczyć określoną szkołę, katedrę lub placówkę naukowo-badawczą jako jednostkę wiodącą w określonej specjalności, koordynującą tematycznie, w porozumieniu z zainteresowanymi stronami, nawiązywanie i realizację współpracy pomiędzy poszczególnymi szkołami a określonymi jednostkami organizacyjnymi gospodarki uspołecznionej oraz dokonującą w miarę potrzeby podziału zadań w tym zakresie pomiędzy szkoły wyższe.

3. Szkoły wyższe współdziałające dla wykonania określonego zadania naukowo-badawczego podejmują pomiędzy sobą współpracę na zasadach uregulowanych uchwałą. Ana-

logiczną zasadę stosuje się w razie podjęcia współpracy ze szkołą wyższą w dziedzinie zadań naukowo-badawczych przez kilka jednostek organizacyjnych gospodarki uspołecznionej.

4. Szkoła wyższa, która zakończyła z wynikiem pomyślnym powierzoną jej pracę naukowo-badawczą, ma obowiązek udzielenia pomocy w podjęciu przez zainteresowaną jednostkę organizacyjną gospodarki uspołecznionej niezbędnych dla danej pracy prób zmierzających do jej realizacji. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego i inni ministrowie nadzorujący szkoły wyższe określą w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki rodzaje prac, które można przedstawiać do nagród wymienionych w § 13 ust. 1 lit. b) tylko po stwierdzeniu pomyślnych wyników tych prób.

5. Jednostka organizacyjna gospodarki uspołecznionej odpowiedzialna jest za podjęcie prób zastosowania wyników dostarczonej jej pracy naukowo-badawczej oraz za ich wprowadzenie do produkcji w razie pomyślnego wyniku prób.

§ 17. 1. Współpraca, o której mowa w § 1, podejmowana jest w miarę potrzeby na wniosek którejkolwiek ze stron.

2. Odmowa podjęcia współpracy wymaga uzasadnienia przez stronę odrzucającą propozycję współdziałania.

3. W przypadkach uzasadnionych potrzebami gospodarki narodowej lub względami rozwoju nauki Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki oraz zainteresowani ministrowie mogą w drodze wspólnego zarządzenia wprowadzić obowiązek podjęcia, na zasadach uregulowanych uchwałą, współpracy pomiędzy określonymi szkołami wyższymi a odpowiednimi jednostkami organizacyjnymi gospodarki uspołecznionej.

4. Sprawy sporne związane z podjęciem współpracy lub z jej warunkami wstępnymi rozstrzygają jednostki nadrzędne zainteresowanych stron sporu, działające w porozumieniu.

5. Sprawy sporne dotyczące wykonywania uzgodnionych przez zainteresowane strony zasad współpracy rozstrzygane są w zależności od charakteru sporu bądź przez jednostki nadrzędne uczestników sporu, bądź przez komisje państwowego arbitrażu gospodarczego.

§ 18. Współpraca szkół wyższych z jednostkami i instytucjami podległymi Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych odbywa się na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

§ 19. 1. Upoważnia się ministrów nadzorujących szkoły wyższe do wydawania w miarę potrzeby, w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, odpowiednich instrukcji wykonawczych dla podległych im placówek w oparciu o wytyczne uchwały.

2. Ministrowie nadzorujący szkoły wyższe sprawują nadzór nad realizacją prac zleconych oraz zarządzają przeprowadzanie rewizji dokumentalnej związanej z tymi pracami zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 20. 1. Działające przy szkołach wyższych większe gospodarstwa pomocnicze, zajmujące się głównie produkcją

seryjną artykułów nieprototypowych lub aparatury naukowej na potrzeby placówek badawczych i szkół wyższych bądź świadczeniem w większym rozmiarze usług przemysłowych, właściwy minister nadzorujący szkołę wyższą przekształca w przedsiębiorstwa państwowe podporządkowane bezpośrednio ministrowi.

2. Większe gospodarstwa pomocnicze, prowadzące produkcję prototypów aparatów naukowych oraz małych serii tych aparatów, można przekształcić w przedsiębiorstwa państwowe podporządkowane bezpośrednio rektorom właściwych szkół wyższych, jeśli uzasadniają to względy gospodarcze i organizacyjne.

3. Średnie i mniejsze gospodarstwa pomocnicze szkół wyższych, których przedmiotem działania jest głównie wykonywanie prac naukowo-badawczych, konstrukcyjnych, prototypowych itp., oraz gospodarstwa pomocnicze stanowiące warsztaty usługowe, usługowo-remontowe itp. można przekształcać, zgodnie z ich przedmiotem działania, w instytuty naukowo-badawcze, finansowane według zasad przewidzianych dla tych instytutów, albo w inne placówki naukowo-badawcze szkół wyższych lub katedr, albo w zakłady konstrukcyjne, prototypowe, usługowe i usługowo-remontowe, finansowane według zasad przewidzianych odpowiednimi przepisami dla gospodarstw pomocniczych lub środków specjalnych. Gospodarstwa pomocnicze przekształcone w jednostki finansowane według zasad przewidzianych dla środków specjalnych, korzystają z wszelkich uprawnień przewidzianych niniejszą uchwałą (§§ 9—14) i innymi przepisami dla gospodarstw pomocniczych.

§ 21. Minister Finansów może po porozumieniu z ministrami nadzorującymi szkoły wyższe wydać szczegółowe przepisy finansowe oraz przepisy o prowadzeniu ewidencji, dotyczące spraw objętych uchwałą.

§ 22. 1. Z dniem wejścia w życie uchwały traci moc uchwała nr 2 Prezydium Rządu z dnia 7 stycznia 1955 r. w sprawie współpracy szkół wyższych z jednostkami gospodarki uspołecznionej, urzędami i instytucjami w zakresie prac naukowo-badawczych i naukowo-usługowych (Monitor Polski Nr 5, poz. 64), jak również wydane na jej podstawie zarządzenia wykonawcze.

2. Prace rozpoczęte przed dniem wejścia w życie uchwały i nie zakończone do dnia 31 grudnia 1967 r. powinny być kontynuowane po tym terminie po sporządzeniu nowej umowy na warunkach i w trybie przewidzianym w niniejszej uchwale.

§ 23. Ilekroć przepisy uchwały mówią o szkole wyższej bez bliższego określenia, należy rozumieć, że przepisy te dotyczą zarówno szkół wyższych, jak i wyższych szkół zawodowych.

§ 24. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Plac, Ministrowi Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, Ministrowi Finansów oraz wszystkim ministrom i prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).